

Sygn. akt I C 1701/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy W.**

przeciwko **S. P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **153,20 zł** (sto pięćdziesiąt trzy złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **93,69 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1701/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina W. wniosła o wydanie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty zasądzającego od pozwanego S. P. kwotę 153,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 02 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w czasie kontroli dokumentów przewozu w dniu 18 grudnia 2014 r. na linii A kontroler stwierdził, że pozwany nie posiadał ważnego biletu na przejazd. Zgodnie z treścią § 8 ust. 2 załącznika do Uchwały nr XXI/682/08 Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej W. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego - zasady odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. (Dz. Urz. Woj. (...) z 10.06.2008 r. Nr 158, póź. 1831), w razie stwierdzenia braku ważnego biletu na przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowej oraz opłaty dodatkowej. Podała, że pozwany zobowiązany jest zatem do zapłaty łącznej kwoty 153,20 zł, tj. należności przewozowej w kwocie 3,20 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 150,00 zł. Wskazała, że bezskutecznie wezwała pozwanego do zapłaty dochodzonej kwoty.

W dniu 05 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie.

Pismem procesowym z dnia 15 grudnia 2015r. strona powodowa uzupełniła braki formalne pozwu, podtrzymała swoje stanowisko w sprawie oraz wniosła o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego S. P..

Zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2016r. ustanowiono na rzecz pozwanego nieznanego z miejsca pobytu kuratora w osobie pracownika sądu, który wniósł o oddalenie powództwa, a z ostrożności procesowej o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu.

Pismem procesowym z dnia 5 kwietnia 2016r. strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. P. w dniu 18 grudnia 2014 r. podróżowała autobusem miejskim należącym do (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.nr A. Kontroler autobusu ujawnił, iż pozwany podróżuje bez ważnego biletu, w związku z czym wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty nr (...), które pozwany podpisał. Na wezwaniu wskazano, że należność powinna być uregulowana w terminie 14 dni.

Dowód: wezwanie do zapłaty nr (...), k. 18.

Cena biletu wynosiła 3,20 zł, zaś opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu wynosiła 150,00 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty nr (...), k. 18.

Sąd zważył co następuje:

Po rozpatrzeniu wszystkich okoliczności sprawy oraz po analizie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał, iż powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. W myśl art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (t.j. Dz.U. 2015, poz 915 z późm. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Zgodnie zaś z ust. 2 cyt. przepisu w bilecie na przejazd określa się wysokość należności za przejazd oraz dane potrzebne do ustalenia zakresu uprawnień podróжного. Z powyższego wynika zatem obowiązek pozwanego S. P. do uiszczenia opłaty za przewóz dokonany przez stronę powodową na trasie linii A w dniu 18 grudnia 2014 r.

Jednocześnie art. 33 a ust. 3 prawa przewozowego stanowi, iż w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W niniejszej sprawie wysokość opłaty dodatkowej została określona w § 8 załącznika do Uchwały nr XXI/682/08 r. Rady Miejskiej W. z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż pozwany w dniu 18 grudnia 2014 r. podróżował bez ważnego biletu autobusem linii A we W.. Skoro pozwany podróżował bez ważnego biletu poza należnością za bilet winien on również uiszczyć opłatę dodatkową na rzecz strony powodowej. Tabele opłat przewozowych oraz opłaty dodatkowe są zawarte w § 8 ww. Uchwały z dnia 15 maja 2008 r. wynika z niej, iż cena biletu obowiązująca w dacie odbycia przez pozwanego podróży wynosiła 3,20 zł, zaś opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu wynosiła 150,00 zł. Pozwany za przejazd bez ważnego biletu został więc obciążony opłatą w łącznej wysokości 153,20 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Powód ponadto wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od roszczenia głównego za okres od 2 stycznia 2015r. do dnia zapłaty. Roszczenie o zasądzenie odsetek wynika z uregulowania 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak stanowi natomiast art. 476 § 1 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. W niniejszej sprawie strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty w dniu 18 grudnia 2014 r., określając termin zapłaty na 14 dni od dnia jego otrzymania. Pozwany pozostawał zatem w opóźnieniu od dnia 02 stycznia 2015 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszym postępowaniu pozwany jako strona przegrywająca proces obowiązany jest zwrócić stronie powodowej koszty opłaty sądowej od pozwu w wysokości 30 zł , poświadczenia notarialnego pełnomocnictwa w kwocie 3,69 zł oraz zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora w wysokości 60 zł, o czym orzeczono w pkt. 2 wyroku.